

മഹാത്മാഗാന്ധിയൻ
അമ്പലവേശം.



നടവിത്ത് മഹാന്നന്ദതീരി.

സ്വാത്ഥ
സ്വാത്ഥ

2896

18082.

മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ

അത്രമല്ലവേശം.

ഗമകത്വം:

നടവത്ത് മഹാന്നമ്പുതിരി.

രണ്ടാംപത്തിപ്പ് — കോറ്റി 500.

പക്ഷിവകാശം ഗമകത്വവിന്.

ഗമകത്വവിനെം മുദ്രയില്ലാത്ത
വസ്തുകംവ്യാജമാക്കാം.

1106

PRINTED AT
THE MANGALODAYAM PRESS,
TRICHUR.

Price 4 as.]

[വില 4 റൂ.

(മാസിക്കാം)

2896
—
P

മുഖ്യവർ.

നടവത്തു മഹൻ നന്ദതിരി അവർകളുടെ കൂടിയുടെ മുമ്പിൽ മുഖ്യവർധായി രണ്ട് വാക്കുകൾക്കാനിടയാക്കാതെ എന്നിക്കൊംക്ര ചാരിത്രാത്മ്രം തന്നേയാണ്. പബ്ലിസാമിത്രുഷിന്റെ പരിപ്രോശണവിഷയത്തിൽ പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചിട്ടുള്ള അട്ടത്ത കാലത്തെ പഴയ നന്ദതിരിക്കവികളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്ഥാനം, കൗൺസിൽ ചുത്രക്കകയാണ് ഇന്നും ‘മഹൻനന്ദതിരി’ യായ ഇദ്ദേഹം ഈ കൂടിക്കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നത്. സാമിത്രുലോകത്തിൽ ലഭ്യപ്രതിഷ്ഠായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാളുണ്ടെന്നതുപൂരി ധാതൊരു കാഞ്ചുമും ശബ്ദിക്കേണ്ടന ഭാരം എന്നിക്കണ്ണാവാനവകാശമില്ല. ഗംഭീരമായ പബ്ലിക്കേഷൻ എഴുതാൻ വശമായിരിക്കേ, ഇദ്ദേഹം ഇദ്ദീനെന്നെല്ലാക്കുമുട്ടു അനുജ്ഞിക്കുന്നവല്ലോ! എന്നൊരു സകടം ഈ ‘ആര്യമപ്രാവശ’പാരായണത്താൽ തീച്ച്ചയായും വായനക്കാക്കണംഞെങ്കും. അതിനും ഉപശാന്തി വരുത്തുവാൻ ഗ്രന്ഥകത്താവും മേലില്ലും തുറിയുംകും അതു ഭാഷയുടേയും, സാമിത്രുസിക്കുന്നതുഡേയും ഭാഗ്യമായിക്കുത്താം.

ഈ പുസ്തകം നല്പുവല്ലും ശ്രദ്ധിച്ചും, അത്മഗ്രഹണത്തോടുള്ള വായിക്കണ്ണാതായാൽ അക്കം. ആര്യമപ്രാവേശത്തിനൊരുഞ്ഞാൻ സാധിക്കണ്ടാണ്. ഫബ്രുവരി മേൽ

കീഴ് വിചാരവുമില്ലാതെ, മായാവിമോഹിതരായി, സംഗ്രഹിക്കേണ്ട കാമിച്ചു്, ‘അരങ്ങിനെ’ കഴിഞ്ഞുള്ളടന്നവ രെ പെട്ടെന്ന പിടിച്ചു നിത്ത്യാന്തർ തങ്ക ചില ഉദാഹരണ കൾ ഇതിലെ പല വരികൾക്കുണ്ടെന്നു തീച്ചു് യാണ്. ഇങ്ങിടെ മഹാത്മാഗാന്ധി ജയിലിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ‘സാക്ഷിണി’യായ ‘സധാന്മിണി’യോട്, ‘കൈകൾ വക്കല്ലൂറുവെച്ചുള്ളി’യ അതാനോപദേശ മായിട്ടാണ് ഈ കൃതിയെ കവി സകല്ലിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊ 215 ദ്രോകമിള്ളതിൽ, 135-0 മഹാത്മജിയുടെ ഉപദേശമായിട്ടാണ്. ബാക്കിയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ട്, ഇ പദ്ദേശങ്ങളെ കേട്ടതായും, അതുമാം മനസ്സിലായതായുമുള്ള മട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സധാന്മിണിയുടെ സമാധാനങ്ങളുമാണ്. ഈ സമാധാനം തുടി വായിച്ചു് തീരുമ്പോൾ ശാണ് വായനക്കാർക്ക് അതുപ്രഭാഗത്തിലെ മൂഡാത്മഞ്ചലം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാവുന്നത്. ലോകസ്പാദാവത്തേയും, സംസാരവസ്യത്തേയും, അതിൽനിന്നും മുക്തി നേടവാ എളുപ്പ വഴിക്കേണ്ട കാണിക്കുന്നതിനാഥാണുമായി ചെറിയ കമകൾ പരായന മട്ടം “ചേതന്നുമരാകഷ്കം” തുടന്ന യായിരിക്കുന്നു. പണ്ണുത്തിൽ തത്തിക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന ചെറു കട്ടിക്കേൾ, പലവിശി പേടൻ കൈക്കലാക്കകയാൽ, താ നേ പലയിൽ വിശി പ്രാണത്രാഗംചെയ്ത രണ്ട് പ്രാവുകളുടെ കമയേയും, പുരാണപ്രസിദ്ധമായ പിംഗഞ്ഞാഹാ വ്യാനത്തേയും മറ്റും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ ഉച്ചിതമായ രിതിയിലംകന്നു.

“കനിക്കുകണക്കിലായികം—പ്രിയമുള്ളവർക്ക്
കനിക്കുമില്ലെന്നവം * * * * ”

എന്ന തൃടങ്ങിയുള്ള തത്പര്യജീവി ബഹു ലഷ്ടിതമായി
ടാന വിവരിച്ചാരിക്കുന്നത്.

‘ആടിക്കുശഭ്രം പല ഭ്രംകളും ധരിച്ച
മോടിപ്പുകിട്ടുവാ പട്ടം ചുംതി,
വിചിച്ചുവെള്ളു ചൊടിക്കിൽ ചൊടിക്കുട്ടി നല്ല
ധാരിജ്ഞ മത്തഗജഗാമിനി വനിച്ചു’

ഈ മട്ടിൽ സ്റ്റീക്കളുടെ മോടിപ്പുകിട്ടിനേയും മറ്റും
കാണിക്കുന്ന ലാശം വിചിത്രമായിട്ടുണ്ടുന്ന അതുകൂം സമു
തിക്കും. പിംഗലോപാവ്യാഹരിക്കിൽ:—

വൻചേ, ലിളംതഴിക്കിർത്തൊഴംതന, കോകിലര ചു—
ഡി വേണംതായമെംഡി, തേരേജുംടി, ദിവ്യഗന്ധം,
നൈനേവരവക്കുലിച്ചും; തരസംവലിക്ക
പരേയ മുക്കുളൈ റിരാവുളിപ്പു സിച്ചു.

പിടിപ്പുവന്നുചുതുപുണ്ണിംഗിയും, കഴുതു—
വെട്ടിക്കും, തലചെരിംതുകനിവാരനിൽപ്പും;
തടിപ്പുകുടിയ കടാക്കമിട്ടിലും
തടിക്കാടുകമടവും, കിടയംരമയും.

മുടിക്കവിശ്രദ കരിവാർക്കശല്ലും, വിശ്രദം—
മട്ടിക്കുമരണതാരശകം, ചൊടിയും, ചെടിപ്പും,
പട്ടിക്കുറ്റിയ കച്ചങ്ങളും, മാന്ത്രക്കും—
കട്ടിക്കരംഗമിഴി മാനനേയും കയക്കും.

എന്ന കവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ഈ പിംഗലുടെ
ചിത്രം നോക്കിക്കാണ്ണാൻ ശക്തിയുള്ള സ്ഥലം കയ്ക്കാം

ക്കെ സമ്മതിക്കും. പക്ഷേ, ഈ ‘അഴകുചുരുതു’ പിംഗളി
തങ്ങ കൊടുക്കുന്നായെട അനാഗമത്താൽ കൈ ദിവസം—

രാവിതുരൈക്കെ വിക്കമിച്ച നടന്നശന
വാവിടവ തു, നെറികെട്ട്, ദരാശവിട്ട്;
‘ഈ വിഡ്യാവിജ്ഞപ്പമിനി വേണ്ട മുഴിത്തു’വെന്നാ.
ഈ, വിശ്വദേശമാധിനി വിളിച്ച പംഞ്ഞാച്ച.

‘കൈവല്യപ്രഭാതി’രയനിക്കിനി കിപ്പുപണ
സേവജ്ജീ വാച്ചുകൊതി തീസ്, വൈശ്രാന്ത സർജ്ജം;
ഒദ്ദേവത്തെയിങ്ങിരുന്നിനുചുവള്ളുമത്തെ—
ഒവം കലസ്; ദവഭാണിശമ്രംഭത്തംിന്റെ

എന്ന പാഠത്തിട്ടില്ലതും എത്ര ധീരത്തോടെന്നാണ്.
ഈ ഉപാവ്യാനത്തിലെ എത്ര ഭാഗവും ഇത്തപ്പോലെതന്നെ
കഴുപ്പേറിയതാക്കും. പ്രവാനുത്തിരുന്ന സ്ഥാപ്തിക്കി
സംഹാരത്തെപ്പുറവിയും മറ്റും വല്ലിച്ച കൈ ഭാഗം നോ
ക്കും:—

കുട്ടിപ്പിരിച്ച വരടിക്ക്, കുഞ്ഞെന്ന ശക്കി
കാട്ടിജുഗത്തു കുട്ടി ചിണ്ണചും മാലയാക്കിം;
പാട്ടിക്ക് ധാരിച്ച ശ്രീകാടിയിങ്ങനാട്ടക്കം
വാട്ടിക്കടാനതടവിച്ചുട്ടിയുള്ളിലാക്കം.

നുല്ലുളിക്കിനുന്നുനയത്തിവള്ളുത്തിന്നല്ല
മേഖലയു വട്ടവല ചുംറിനടന കെട്ടി,
പാലി, ആഴി, ആരുകുളിശലാതുക്കുമെട്ട്.
കാലിക്കളിക്കു ശരിയിക്കുംശാംനാംനാം:’

ഇന്ത്യൻ ക്രേദര തത്പര്യർ തന്റെ സധന്മിണി
ക്കപ്പേരിച്ചുപ്പോൾ സമരയാനം പാഞ്ഞതുള്ളഞ്ഞന്നതാ
ണ് ഈ പദ്ധതം:

‘മായിലിയലുമത്തിന്റെ സംരക്ഷണം കേൾക്കുവോ—
നാവിനകളിൽപ്പോം കേട്ട നോൻ ശിഖ്മെരുവേ!
കരിക്കിവിടെപ്പു നാനേന്നതുമട്ടാവിയത്തിൽ
ചെറിയ കമകർ വോധന്തിനു സൗകര്യമേകി.

വിഷയത്തിയിലാബി, മുന്തടിച്ചിത്രിരൈശാം
വിഷമനിലായിവായിഫോസ്ഫികാട്ടന ദാഗം,
ധിഷണയിലെങ്ങ ലേഗം തട്ടി വായിച്ചുവെന്നാൽ
വിഷയിക്കുളിയാത്താരാ’യുണ്ടാക്കിപ്പു.

കലടകളിനിന്നുത്താം പിംഗല്ലക്കുള കാമാ—
കലതയുടെ കുവാം ചൊല്ലിയിട്ടുള്ള ദാഗം,
കലവനിതകളുന്നാലേരു പെണ്ണംകുളം ക—
ണ്ണവമിഹ! തവതം തും, ദന്തപ്പൂരക നിത്തം’

എന്ന വരവത്തിട്ടുള്ളതും പരമാത്മമാണ്. ഇങ്ങി
നെ നോക്കിയാൽ ഈ ചെറുകൃതിയിലെ എത്തു ഭാഗവും
പകത്തുവാൻ തക്ക മുണ്ണപെണ്ണല്ലതേംടക്കിയതാണെന്ന്
നാ പരയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രവാഹത്തപ്രതേയാം, മന
സ്വജനത്താൽ നാം സാധിക്കേണ്ടുണ്ടെന്നും, മാ
യയുടെ മെരുട്ടവിദ്രുക്കളേയും പ്രേണ്ണമായ ഭാഷയിലും റീ
തിയിലും വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സത്രഗമം, ഇന്നത്തെ ഭാ
രതീയത്തെന്നും അരബ്രൂഹത്തിനു പാത്രമായിത്തീന്തി
ട്ടുള്ള രണ്ട് ഉത്തമപാത്രങ്ങളുണ്ടാണെന്ന് ഉപദേശിപ്പി
ച്ചട്ടുള്ളതും. എന്തുകൊണ്ട് നോക്കിയാലും ഈ അത്രമു

പ്രവേശ'ത്തെ മഹാജനസമക്ഷം നുവതരിപ്പിക്കുവാൻ
എനിക്കെ സിലവിച്ച ഭാഗ്യത്തെ തൊനോന്നാക്കടി അഭിമാ
നപും രേവപ്പുട്ടുകു മാത്രമാണ്' തല്ലാലും ചെയ്യ
നാത്.

യോഗക്ഷേമം അരുപ്പില്ലു്,)
അഴീവപേരുർ. }
15—12—98 }

വേദാക്ഷാടി
ശങ്കരനാരാധൻ
നന്ദിരി.



അരുശുമ്പുവോശം.

മുതി, ജനി, സുവ, ഭഃവം; നാലു വേദഘനങ്ങളേയം
പ്രതിബന്ധമുലകന്തിൽ തുടർച്ചിക്കം തിരക്കിൽ,
സഹിതിവിശമമിനിക്കരാത്തിക്ക കൊള്ളുതെ പോതു-
ന്നതിനോരുവഴി കാണാൻ കുള്ളു കുള്ളൻ തരട്ട്. 1

സീക്ഷക സാക്ഷിണി സധമ്മിണി സാധ നല്ല-
സീക്ഷകിരിപ്പുവളിലൊത്ത വികാരങ്ങേം;
ഒക്ഷൻ മഹാത്മജിയറിന്തവള്ളോട് ഏകകർം
വക്ഷസ്ഥിൽവെച്ചുള്ളി ലോകസമക്ഷമേവം. 2

“സന്ദോഷകാലമിഹ കാമിനി! കേൾ, മദാര
നിന്നേതാഴി കാണാൻക വിജയോസവമാചരിക്കാ,
എന്തോ പക്ഷപ്പുവളിൽനിന്തുക്കുള്ളതാവമെന്ന
വന്നേതാക്കാഴിക്കരത്തിംസയിലാശ വെങ്കു. 3

എന്നോ നമുക്ക ജനനം പരമനാത്തന്നു-
ഡയങ്ങാൻ മുത്തുവിന്ന; മൊത്തവിടംതെക്കുടം;
ഇന്നോ; അട്ടത്തിനമോ, ശതവഷ്ണേഷ-
മെന്നോവരാം; പെട്ടമയാളുടെ കയ്യിലാതം. 4

എന്നാളുതിക്കിരകളേബാര; മനകമ്മം
പിന്നാലെ തുട്ടമുയിരെന്തിനൈം കഴുതി,
ചെന്നാറുയിങ്കുമപരം തന്റെവുംപുംഗേഹ-
മനാം വിചന്ന; വിചലേ! പരയാം ധരിങ്കു. 5

നിന്നും ശമിച്ചുമിഹ കമ്മവശത്തിലായി
വന്നാളു ദേഹികളുണ്ടു നടന്നിട്ടും;
ഇന്നിത്രുണ്ടാൽ പിടിച്ചു പിടിച്ചിരുന്നു
വന്നിട്ടുമാണ് പ്രദാജ്ഞകക്കലെന്നാവോലെ.

6

ഓക്സാതാക്കൈ, യിഹ കാണ്ണതു, മുളിലോത്തു
പാക്ഷന്നാതും, മരജരങ്ങിനെ താൻ കിനാവിൽ,
പാക്ഷന്നാതാണലകമാനില വിച്ഛുള്ളതി—

ലോക്കനു ‘തന്നീര കൂട’ ചുറാലിതിക്കൽ നിന്നാം.

7

കായം നശിപ്പിലുയിർ കരുവാലം നിമിത്തം
പോയാൾ ഭ്രതമയമന്മനിത്രുദേഹം,
മായാക്കുതം പരമാന്തരത്തിൽ തന്നീരയെന്ന
പോയായധ്യാരണായമാനന്നാരു ഒരു വാക്കം.

8

ചുമാതിരിക്കൈ; സലിലപ്രതിബിംബചന്ത്ര—
നമാതിരിക്കരിക കാരു കടന്നിക്കൈ,
തന്നായതിൽത്തന്നവാൻ പുമാൻ മമതപ—
ചന്നാരിയൊത്തവനനേകവിയം ഭേദിപ്പിച്ചു.

9

ഇ തതപമോത്തിട്ടകിലെങ്ങിനെ ദിഃവമാണ്ടു!
ചിത്തത്തിലേതവനമേതവനൈക്കരിച്ചും?
ഇ തദ്ധിലെന്നയിത്രമാതിരിയോക്കൈ; നിജം
ഒരു തദ്ധവരക്കൈത്തേനിലയെന്നാരജ്ജു.

10

ഞാനോളുമിങ്ങിനെ പരംതൃതമേനേമോ നീ
കാനേ നിനക്കിലറിയാൻ കഴിയാണ്ടുണ്ടോ?

ഇന്ത്യനേഷ്ട്യുള്ളവന്നെന്ന പ്രകൃതിപ്രഭാവം
താനേ പ്രശ്നപ്പുള്ളങ്ങൾക്കിൽ പ്രസിദ്ധം!

11

കാൺിക്കുള്ളമിളകാ മുച്ചവിട്ടു നാം വ-
ക്കാൺിക്കിലും സഹന്നുകൾ ധരിത്രിനിത്രം,
കാൺിക്കുള്ളമിളക നമ്മു പറിപ്പുംരണ്ണു-
കാൺിക്കുള്ളമാരമിളകാതെയിരന്നിടേണോ.

12

ശ്രേണിയും മുല്ല് നി മുകിലിൻ ചുമടേന്തി നിന്നു
കാലത്തു സസ്യമയമാക്കമിളാതലപാതയാ;
വൈലത്തുംനുവൻ നൽ തുണ്ടൽ ചേഷ്ട്ട മുക്കി-
ജാലങ്ങൾ! നോക്കു പരാത്മപരസ്പരാവം.

13

ചൊല്ലുന്ന വായു സകലത്തിലും; മൊന്നിലും താൻ
തെല്ലുംപെടിലും; പകരില്ലോരു ഗ്രാമപാലം;
ചൊല്ലുള്ള യോഗികളിതേവഴിയാത്മബോധം
ചൊല്ലുന്ന; നാമനിലർത്തി പറിച്ചിടേണോ.

14

ഉണ്ടുള്ളിലും; വൈളിയിലും; സകലത്തിലും താൻ
ചണ്ടുള്ളതാം; കരകയിലും വളച്ചയിലും;
കണ്ടും പരഞ്ഞുമരിയിലും; വിയത്തിവള്ളം
കണ്ടുള്ളിലോക്ക് പരമാം പരമാത്മതപാം.

15

ചേപാക്കംമലം; വിചലമാം സപതവേ; മനസ്സി-
ലാക്കം പ്രിയം; മധുര; മുത്തമതിത്മമേവം,
വായ്യും ജലത്തിനുടെ സർഗ്ഗമേംത്തരിഞ്ഞു
ചേക്കം രാക്കുന്നിനമിതേനില നിജുഭാരേ!

16

ചുമാതിരിക്ക; മയങ്ങം വിരകിട്ടവന്നാൽ;
തിനാൾ കൊച്ചന്തതു കഴിക്ക; മനേകമുണ്ടാം;
സന്ധാന്തുനാശ; ദരാജനനാശ; യത്ത് -
മനാനാഷഷ്ടയ പാപവുമണ്ണാടക്കം.

17

കാണം ചിലേട; മൊളിയും ചിലവിക്കിാലതു -
താണാളുവക്ഷ്മയകാരി; യയ്യുംനാക്കം
കാണാനവോ ദഹനരീതി? കിതേ നിലയ്ക്കു
വാണാളുള്ളംചുവരിലപ്പി സുവം സുഖിലേ?

18

കാണനു സുന്ധകരമേറു വളിന്മ പുന്ന് -
നാണന്നാം; പിന്നയത്തുവിട്ട തളിന്നാടക്കം,
കാണിപ്പ ചരുനി, മ തന്റെ നടപ്പുഭേഡ -
മാനീയവസ്ഥകൾ മുഗാക്കാൻ മാറമില്ല.

19

പാദ്രേണമേവനമിതേവഴി കേൾക്കുകാത്മാ -
വോക്കേണമേ സ്ഥിരമതിൽ ക്ഷയപ്പബിയില്ല;
തീക്കേണമേതു വിഷയമേവും മനസ്സിൽ
ചേക്കേണമേവമൊരു വിശ്വയമുള്ളുഭേദ!

20

ഭ്രാഹ്മകമാരാനിമിഷത്തിനാകത്തമത്താ -
നാലോകനം മതി ശ്രാംകനന്നു പക്ഷി;
ചേലോല്പാല്പുകേളോ ക്ഷണംതു രണ്ടിൽ
താലോലിയായുലക്കിലൊന്നാമനിത്രുമോക്കെ .

21

പണ്ടുള്ള യോഗികൾ, ‘ജലംസവിതാവു ഗോക്കർ
കൊണ്ടുപറിച്ച വിചമിംഗിനനിന്നി’തെല്ലാം;

കണ്ണളുടക്കി വിഷയങ്ങളിലിറ്റിയങ്ങൾ
കൈംഞ്ചുപ്പേട്ടതിയിടപാത്തവ വിശദമാണ്. 22

നോക്കം ഒന്നുപീതുനിലയ്ക്ക് നിരുത്തി നിന്മ-
നോക്കണ്ണതാണ് മുന്നമീരവിയെന്നാപോലെ
ചേങ്ക്കാതെത്ര വിഷമം?പ്രിയമേരെയൊന്നിൽ
കേരംക്കളുജ്ജവച്ചും പഴക്കമുണ്ടാക്കാം: 23

ഉണ്ണായിരുന്ന സതി, പണ്ണനവേലമുള്ളിൽ
കൊണ്ണാളിടം പ്രണയമൊത്ത കപ്പോതയുമാം;
രണ്ടാഴ്മൊത്തൊക്കെ മരത്തല പുക്ക തൃട-
മുണ്ണാക്കി വാണി വിപ്പിനത്തിലനേകക്കാലം. 24

ഗാർഡ്സ്യൂമാൻ മിച്ചിക്കാമിച്ചികൊണ്ട്; ദേഹം
ദേഹത്തിനാൽ; കരളുഹോ കരംകൊണ്ടി;ണക്കി,
ഗ്രഹത്തിൽ വാണികവയം പ്രിയമേരിയേറി
മോഹത്തിലാണ് വിഷയക്കളി കേളിക്കാട്ടി. 25

സൈംഗ്ലിഫ്ലൂ, നട, നിൽപ്പു, കിടപ്പുവിക്ക-
ലെന്നില്ല സർവ്വമാരമിച്ച സമാചരിപ്പോർ,
ഭിന്നിച്ചിടാതെ വിപ്പിനങ്ങളിലന്തുമിന്നോം
തനിച്ചുപോലെ കളിയാടി നടന്നിരുന്നു. 26

എന്തിക്കലിപ്പുമനമത്തങ്ങളിൽത്താൻ
ചാന്തിക്കവാൻ തുടക്കിൽ ധൂതിയോട് ഹോയി,
അന്തിക്കമേന്തിവയമാ പ്രിയവസ്തു കാമ-
ചുന്തിയ്ക്കിൽ വെന്ത കരളാണു കപ്പോതവിന്നു. 27

കത്തിപ്പുമാൻ കഴക്കൊണ്ടിള്ള മാന്തിമാനി—
ക്കോത്തിക്കിട്ടെന്തു പുഴ നെല്ലിപ്പയ്യണ്ടകൊണ്ടും,
പുതിക്കു പൊള്ളുകളിലാച്ചിട്ടിട്ടിള്ള
തത്തിപ്പിടിന്തുടൽ കടവെന്തു മരഭാക്കാണ്ടും.

28

പൊതിപ്പിടിള്ള ചിറകാട്ടി മജാ കഴത്തു
മുത്തിത്തിറിന്തു സമാന്തിന മുളി മുളി,
കത്തിജ്പലിള്ള മദനാത്തിയമത്തമത്തു
വത്തിള്ളകൊണ്ടുമവരങ്ങിന ത്രഞ്ഞാട്ടിള്ള. (യുമകം)

29

സ്ഥായിജ്ജു ചേന്ന ഗ്രഹിണിജ്ജു കടിശ്രീതിൽ ഗം—
മായിക്കഴിന്തു പരിപ്പുൾ്ളുത വന്നകാലെ,
ആയിപ്പുവാട്ടുനടത്തവർ പെരുള്ളി—
ലായിട്ട് മൊട്ടകളിപ്പുമൊരല്ലുമനൈ.

30

മേമോപമപ്രുദ്ദേശയള്ളം ചെറുമൊട്ടക്കർശക
കൈമോശമൊന്ന മന്നയാതെ പൊതുനി മെല്ലു,
രോമോൽഗമാദികർ ദിനംപുതി നോക്കിനോക്കി
പ്രേമാദയത്താടവങ്ങൾക്കളിരാൻ വാണാർ.

31

കണ്ടും,കിടാണ്ണള്ളടെ പുവുടല്ലമല്ലോച്ച—
കൊണ്ടും,കൂസപനരസാധനമുണ്ടകൊണ്ടും,
ചുണ്ടും തുട്ടതെ നയനങ്ങളുമോമനിച്ചുപാർ—
ക്കൊണ്ടും സുവക്കെടൽനടക്കു പുരണ്ടവിനോർ.

32

പൊട്ടിത്തശ്ശു ചെറുപ്പുകളിള്ള! തൊട്ടാൽ
പൊട്ടിത്തരിജ്ജുമെവനും മൊഴിക്കേട്ട നിഃജം;

കട്ടിത്തരക്കളികളിൽ ചിലചംടക്കുകും
മട്ടിത്തരത്തിലെവർ കണ്ണമിരണ്ണപോയി.

33

മായാപിശാചിയുടെ കൊട്ടിന് തുള്ളിച്ചേന്നാർ
സ്പീയാനരാഗചുഡാഖണ്ഡനിപ്പിഡിതനാർ;
ജായാമണാളുവരാഞ്ചുവരാണ്യമേന്തി—
ഡായാസമാൻ ചെറുകട്ടികളെല്ലുലത്തി.

34

ഇന്നിക്കിടാങ്ങൾ വയർ കാഞ്ഞു കരിഞ്ഞുപോക—
മെന്നിപ്പുകാരമവരേത്തവിട്ടെന്നാങ്ങാർ,
കനിച്ചീറ്റിയിരതെണ്ടി നടന്ന; ദൈവം
തനിച്ചുയെങ്ങിനെ തച്ചക്ക; മട്ടതകംട്ടിൽ!

35

ആതക്കമറു കളിയാടിയിളും കപോത—
പോതങ്ങൾ തുടരികില്ലങ്ങിനെ സഖവിച്ചു;
‘ഹാ! തക്ക’മെന്ന വലവിശിയരിൽ പെട്ടതി
പെപതങ്ങളാമവരെയങ്ങായ ദിഷ്ടവേടൻ!

36

തിരംക്ക തക്ക പുഴ നെല്ലിവ കൊക്കിലേപന്തി—
യേറം ജവത്താട പിതാക്കളെന്നതെന്നേരം,
ചിറം തിരഞ്ഞ വിധികൊണ്ട കിടാങ്ങൾ വേട—
ഞ്ഞാറന്നു വന്നവലകിൽവിണ്ണതു കാണമാരായ.

37

ചിഞ്ഞുന്നു വീത്രവലകയിൽ ശിവരാമ! രാമ!
കിഞ്ഞം! കിടംങ്ങൾ വലയുന്ന! കരഞ്ഞിട്ടന
ദിഞ്ഞം നമുക്ക വിപരിത; മിനിപ്പുപദ്ധ—
മിഞ്ഞപ്പുട്ടില്ല ഭാഗമന്നവർ പാഞ്ഞലണ്ണാർ.

38

സ്ത്രീയം ദിനംപുതി വളരുന്ന് വളരുന്ന് മായാ—
അമാധത്തിൽമുടിയി കപ്പോതി ശ്രൂചംഗ്യയംഗി,
ഹാ! ഹന്ത! മകളുടെ ഭൂമ്പുതി കണ്ണ തന്റെ
ദേഹത്തെയും വലയിൽവീണ വെടിന്തുകൊണ്ടാണ്. 39

ഒഴുവം ചതിച്ചു മര മന്ത്രിലകഷ്ടിത്തല്ല—

ഓവം കലന്ന് ചെറുമക്കലൂംടൊത്തകാണ്ടാണ്ട്;
ജീവൻ വെടിന്തു ഗതിക്കയന്തിനിക്കൈയന്ന മോട്ട്—
പ്രാവന്വരന്ന മതിമങ്ങി മയങ്ങിനിന്നാൻ. 40

ഭാഗ്യംക്കരത്തവക ഞാൻ കരംകൈടുച്ചുണ്ട്
ഭാഗ്യംബുരുരുരുതാത്മനപായമാണോന്നാൻ,
ഭയാഗ്രംബുരുപ്പ് വിഷയങ്ങലൂനിഡ്യുവൻവെവ—
രാഗ്യം വരുന്ന സകലത്തിനുമാന്നപോലെ. 41

കന്നിച്ചുകുന്ന വിഷയങ്ങളിലോന്നപോലെ
നന്തിച്ചുകുന്ന സഹയമ്മിണിയും; സഹം
മുന്നിൽ ചിരിച്ചു കളിയാടി നടന്ന കട്ട—
പ്പുംനീന്കുങ്ങനുകളും; മെന്ന വെടിന്തുവശ്ല്ലം. 42

കാണുപ്പുട്ടം സൃഷ്ടതരാഗിയുമെന്തെന്നു പാതയ—
പ്രാണങ്ങളിലും പ്രക്തി മാറിമറിഞ്ഞിവണ്ണം;
കേന്നെന്തേമെല്ലായിവന്നന്തിനു ജന; മാക്ക—
വേണംസുവം ഭവനമിൽനിന്നെന്നെക്കവന്നാൽ. 43

ഭാരങ്ങമാവുത്രാകമിച്ചു ശമിച്ചു ജീവ—
ഭാരം മുമാവിലിനിക്കൈയന്തിനു ഞാൻ വഹിച്ചു!

പാരം പതച്ച കരളോട്ടമിവസ്ത്രമോത്തം
ഹംരണ്വിടം വലകിൽ വിന്നിത്രിക്കപ്പിതാവും.

44

അതു വന്ന വേടവിളിത്തിക്കഴി ചെന്നാടത്താ—
ക്കൈവന്നാക്കശ്ചമൊരു തൃടയിലാക്കിവേഗം,
ഹാവഞ്ഞം വിന്നവല കെട്ടിയ കെട്ടശിച്ച
കാവം തെളിഞ്ഞു ഭേദത്തിനാവച്ചടിച്ച്.

45

ചൊല്ലാം കൂചുംബികൾ മനസ്സിനടക്കമേതു—
മില്ലാതെ പുതുച്ചയിതാദി ജനത്തെ മററം,
വല്ലാതെ യത്തമൊട്ട പോറവിച്ചള്ളത്തു കാണിൽ
നില്ലാതെ വീഴ്മൊട്ടവികിളിയെന്നപോലെ.

46

ഈ വാസ്തവങ്ങൾ കരതിശ്വര! മുക്കിക്കയ്യി—
ലാവാൻ ശ്രമിയ്യു കൂളയായ്യു മനശ്ചജനം;
മാൽവാച്ച സംസ്ഥാനിയിലാണ്ടു മിരണ്ടു മോട—
പ്രാവാൻ മാതിരി വഹാതെ വസിക്കുവും.

47

കനിക്കു—കണക്കിലധികം—പ്രിയമുള്ളവക്ക്
കനിഡ്യമില്ല സുവ; മറുജുമണ്ണാടക്കം,
തനിംശുരൈത്തു മട്ടിച്ചും പരമെന്നാഭോദ്ദും
വനില്ലയോ? തവ; കപ്പോതകമാറാകത്താൽ.

48

കനിക്കലുനിയമ, രണ്ടു വെടിനത്തു, മുനിക്കു
വനിച്ചുനാലുനഭവിക്കണമക്കിലംക്കം
കനിനാമില്ല വിഷമം സുവമേരാമുണ്ടം—
മെനിപ്രകാരമറികാത്മവിചാരണിലെ!

49

വാനികല്ലും വരതനോ! നരകത്തില്ലും നാം
ധ്യാനിച്ചിട്ടുന്ന സ്വദുഃഖമണ്ണമായേ!
മേ നിത്യമസ്തുതകളിന്റെയജന്മമരു
മാനിപ്പുതില്ല മനിമാരത്തുകൊണ്ട് രണ്ട്.

50

കിട്ടുന്നതാണശന; മില്ലുകണ്ണക; ദക്ഷർ-
പ്രൂഢിയുള്ളതാക്ക; അചിയും അചിക്കേട്ടമില്ല;
തക്കംമുഴക്ക; ദോഷവേള കിടച്ചിടാങ്കിൽ
മുട്ടം; പരിഅമ മൊരിക്കേഡ മില്ലുലേശം.

51

ചുഞ്ഞാകിടക്കമൊക്കെപാട്ടിനും; കരച്ചും
തിനാൻഗ്രമിക്ക പതിവില്ല; മഹാൻബലവിജ്ഞൻ;
ഉന്നാദമഹാവ; എന്നാനുക്ക, നട ചീലരോന്ന്
വന്നാലോച്ചിവന്തൊരു മഹാശയന്ന; ഒള്ളരേച്ചുാൻ.

52

ഒരുവെത്തയോത്തൊരുമലവെവുതവിൽ ഹൈന്ദവാ-
നേവവം കിടക്കമൊക്കെപിലന്തിടാതെ,
വൈവര്യമെന്തിനു? ദ്രശ്യാജഗരലുതം നാ-
മേവക്കുത്തമമുംഭാരഗാംഭിരച്ചാതേ!

53

ഹാ! മാറാമില്ല, കരയില്ല, കലക്കമില്ല;
പുമാനിനീശവനം ഘടയം ശഭിരം;
ഇംമാതിരാക്ക വിലസും കടലിന്മഹത്തപ-
ദ്രോവിനെസ്സുംതി, നേടകിൽനാം കൃതാത്മർ.

54

ആടിക്കഴിഞ്ഞു വല ഭ്രഞ്ഞകളിലും ധരിച്ച
മൊടിപ്പുകിട്ടുവയപ്പുടയാടചാത്തി,

വിടിച്ചുവയ്ക്കുചൊടിക്കിൽ മൊടിക്കു നല്ല-
ധാടിക്കു മത്തഗജഗാമിനി വന്നാട്ടന!

55

സോമാവതംസനിനാവോ; പിയിതൻകിടാവോ;
അരീമാധവൻറ കൂദയക്കളിരോ; നിപാവോ;
കാമാമയത്തിനു രസായനമോ; തട്ടിത്തോ;
മാമാധവേരംകളോ; മിഴിക്കിൽ കളിപ്പു!

56

ചെങ്ങാൻതടരുത വീഷയങ്ങളിലിപ്പുകാര-
'മയ്യാരസത്തിനു' നിനച്ചുകളിച്ചുടക്കം,
തിള്ളംളിട്ടെന്നാളുതിലാറുഹംബന്നചാട-
മിയ്യാനുംമാതിരി മനാശ്ചര മട്ടിാത്തിട്ടന:

57

ചിന്തിച്ചു ഗസവഴി തണ്ടലർ പുക്ക തറു
ചിന്തിച്ചുരുനു മധുവണ്ണ മരണിരിശക,
അന്തിപ്പിാപ്പിലതു കൂപിയതിൽക്കുട്ടി
വെന്തിംഗല്ലിനടിപെട്ടനു മധുരുത്തും.

58

നാമിഷരത്തിൽ മനൈളിവഭാത്മമേരു-
ക്കാമീച്ചു ചെന്നാവേംച്ചു സുവിച്ചിത്തനാൽ,
താമിസ്രമാണു ഹല; മെന്നറിവോങ്ങ ദിഃവ-
പ്യാമിഗ്രസംസ്തിയിൽനിന്നൊഴിവായിനിള്ളും.

59

ആരാത്രലത്രത്രുദിവസേന വഹിച്ചുതുണ്ട്-
തീരാതെ മക്ഷികകൾ തേടിയ തേൻകുടങ്ങും,
പാരാതെ മക്ഷികകളെക്കനലിട്ടചട്ടം-
കാരാനുമെന്തുമിതു ലഘുര നിനപ്പുതില്ല.

60

വാഴുന പട്ടിണികിടന മരച്ച തേടി—

ക്കാക്കനാലുംപുരവരാലുനമൊത്താടക്കം,

പോക്കം കടപ്പുമുടലും പാമോത്തുലാക്ക—

നോക്കനാത്തുടർ വഴിയാമധ്യപദ്ധതി പോലെ.

61

അന്നന കിട്ടിയ മധുളി മജിച്ചു; നാഞ്ചി—

ക്കെന്നാദുഖവാക്കി കൈത്തിപ്പു; റ ക്കുക്കിതന്നെ;

നന്നല്ലോഹ മധുപരിതി? കി രുതത്തം—

ലുനമുത്തുടയാളന തയിപ്പെരുന്നാർ.

62

ശിക്ഷിച്ച മാധുകരിതി നടന്നിംഗ

ശ്രൂപ്പുകയ്യിലയിൽ, വരുട ക്കുക്കിയാണോർ;

സുക്ഷിച്ചവച്ചുകഴിയും പതിവരാത്തുടർ

വിക്ഷിക്ക യോഗിക്കം മഹാശയർ മാഴിടാതോർ

63

ചുപ്പാലടച്ച കഴിതന്നരികത്തുക്കണ്ണ

നല്ലാഭങ്ങളും പിടിയെപ്പുണ്ണരാനൊങ്ങാണി,

നില്ലാതെ ചെന്നകൊലപകാന്വന്തിൽപ്പതിച്ചു

വല്ലാതെയാം; വിഴ്ചാഡി! കണ്ണരിചുന്നതല്ലോ?

64

വന്യാൻനീഴന മരയോരിച്ച കാലുകകാണ്ടം

ചെന്യാവയെന്നരികിലും തോട്ടവാൻ മടിക്കം;

നന്ദാതെ പാൽമൊഴികക്കൈപ്പുണ്ണന്നെന കാമ—

ക്കൊവലംബികളും! കരിപ്പോലെ വീഴം.

65

ആക്കം കൊട്ടക്കപ്പതിവില്ലു; തനിക്കമില്ലു;

വാഴും പിത്തുടയ ദേശുനെഴുനവിത്തം;

ദോഷങ്ങളാശാക്ക യവരന്നാപകാരമേവ—

മാക്കന്ന; കാലഗതിക്കാണംകക്കജുനേത്രു!

66

മാനത്തെവിറ്റു നിലയും വിലയും കൂട്ടുന്നു—

അതോന്ന മഴത്തു “പണമേ പണ”മെന്നിവയ്ക്കും,

ധ്യാനം തൃട്ടിന കുദ്ദംബികർക്കാണവിന്തം

താന്ത്രികാന്നാഡവിക്ഷമിത്രം ധരിച്ചു.

67

തിന്നാനതീവ കൊതിപ്പുണ്ടകടന്ന ചുണ്ണ—

സ്വംഭാനാജയ്യിയറ്റു ദിമ്പുതിഃയൽപ്പുമസ്യം;

ഇമാതിരിക്കശനമോത്തുപരിശേഖ—

മമമാരുഷക്രപകടം പെട്ടമേതിടത്തു.

68

പാട്ടായ്യരം വഴികളാഡരിയാ, ചുരാ മാൻ

കാട്ടാളിഗ്രിതരസമോഹിതനായ്ക്കട്ടണി;

പാട്ടാട്ടമെന്നിത്രുകർ കണ്ട മിംണ്ട പണ്ട്

വേട്ടാനാരംഗനയെ മാരുനി, ഔദ്ധുരുംഗൻ.

69

പാട്ടിൽമെച്ചു വലയായ്യതിലേക്ക ചുണ്ണി—

ക്ലട്ടിപ്പുരഞ്ഞതു ചിലതിന്തിനെ ഞാൻ മനോജ്ഞത!

കെട്ടിപ്പുയോ വിഷയബാധയിലിറ്റിയങ്ങൾ

ചംട്ടിനലേറി മറിയുന്ന മറിച്ചിലോക്കേ?

70

എഞ്ചേതനോൾ! മനമാകിയ ചക്രവർത്തി

വഞ്ചേരുംയണ്ണള്ളട മേൽവട്ടിയായവരോ,

അഞ്ചേവമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിട്ടിച്ചു

കൊഞ്ചേണ്ടതില്ല നിലനിത്തംണമനസാരം.

71

മിണ്ണാതെ പട്ടിണികിടന്ന സാലപ്രഭാവ-
മുണ്ണാക്കി യോഗിക്കരു ജിതേന്റുയരായിട്ടും,
കൊണ്ണാളിട്ടും രസര പട്ടിണിയാ; ലത്തലു-
മുണ്ണാലടങ്ങു; മതിൽവെച്ചുപരഞ്ഞുണ്ട്.

72

ഇല്ലോ ജിതേന്റുയരിയത നാവിനരാത്തലുടക്ക-
മില്ലുണ്ണിലാക്ക, മവയണവിലതാണമുഖ്യം;
ചൊല്ലും ജയിച്ചു സന്ദേന്റുയരമകിലായാ-
ക്കൈല്ലും ജയിച്ചു; വർഷിയാംപരികൈട്ടമന്ത്രം.

73

അല്ലോനിരാഗതമന്ത്രപ്പും ചിക്കമദ്ദും-
ഇല്ലു വെപ്പുശമനം കൊല്ലയാവായാനേ!
ചൊല്ലുറിട്ടും സുഭതിവിംഗളും സത്സപ്രാവ-
മല്ലേ വഹിച്ചതൊട്ടവാൻ നിരാഗരൂപം.

74

തേനവിട്ടും മധുരാജിനാ! പിംഗളേംപാ-
പ്രംബനബേവിജ്ഞു തവ ധൂതരിക്കായിരിക്കാം;
ഞാനല്ലുമൊന്നമുഖിയാം, കമകേടു മുള്ളാ-
നാനദമകിലവിലം വിവരിച്ചുരജ്ജാം.

75

മിന്നൽപ്പുശാപടലധാടികിലംഗമാന്നോ-
നന്നപ്രശ്നതഗതി പിംഗളുംയന്നാരത്തി,
മനിൽപ്പുസിഡ്മിലാപരിവാണം; കണ്ണം-
ലന്തിപ്രകാരമൊരു പാൽമൊഴി പാരിലില്ലു.

76

വന്നേവലി, മുംതള്ളിരതൊഴുംതന്ന, കോകിലാച്ചു-
പ്പുന്നേവണ്ണതായമൊഴി; തേനവാടി; ചിവ്യഗസ്യം;

നെന്തേതവക്ഷമലിയും തങ്ങാവലിയ്ക്ക്
പരേവഗ്രിയക്കുളിയായവള്ളപ്പിച്ച.

77

പിടിൽപ്പുലൻപുത്രപുണ്ഡിരിയും; കൃത്രി-
വെട്ടിക്കലും, തലാചുരിഞ്ഞക്കിഞ്ഞതനിൽപ്പും,
തട്ടിപ്പുള്ളടിയ കടങ്ങമിട്ടിട്ടും
തട്ടിക്കൊട്ടക്കമടവും കിടയറംമെയ്യും.

78

രട്ടിൽക്കവിഞ്ഞകരിവാർക്കഴലും, വിശ്വേഷ-
മട്ടിൽ ചമരഞ്ഞാരംകും, ചൊടിയും, വെടിപ്പും,
പട്ടിട്ടുടിയക്കച്ചങ്ങളുമാൻ തക-
ക്കട്ടിക്കരംഗമിഴി മാരനായുംമയക്കം

(യുമകം) 79

വേട്ടാളിലിപ്പുഡൈ; മറുയുമപ്പു, ചേട്-
കാട്ടാനയാനയവർം കണ്ണവരോട്ടുടി,
കാട്ടാനരാച്ച് “പലത്രം,” പാകോണ്ണളം-
കുടാൻനിന്നു പണ്ണമാതമന്നുഹത്തിനരള്ലിൽ.

80

സക്കേത്തുമികളിലേതവരോട്ടമൊത്തു
ക്കേള്ളിബാണസമരം പകലുംതുടന്നാൾ;
മകേ! ധരിക്ക പരമാക്ഷപടച്ചുള്ളുന്നോ—
ക്കേവ; മാക്സുലക്കിൽ തടയാൻതെങ്കം.

81

താനിയ്ക്കുവെച്ചുപടിയേതവകം കുനിഞ്ഞ
മാനിച്ച നൽകിണ്ണമേ നിക്കതിക്കത്തുല്പും;
മേനിപ്പുകിട്ട ചെറുതപ്പു, കൊട്ടക്കണ്ണം ഭ്ര-
ജാനിക്ക; മിഞ്ചിന ദേഹാജ്ഞഗത്തിലുണ്ടോ?

82

ചൊന്താരിളിന്തനവരൻ വിലപിള്ള തന്റെ
ചെന്താരണ്ടിത്തികവട്ടിത്തളിപിള്ളപ്പതിജ്ഞാ,
എന്താണിതെന്ന കമ്മചില്ലി ചുളിച്ചേംകു;-
ഒന്താവല്ലായിപ്പറയുന്നൊഴുമരുമാത്രം.

83

ഈ മാതിരിക്കോരുപോയത്ത ദിനം കളിച്ച
സൗഹിനിസദ്ധി പിംഗളുമംഗളംഗി;
വാമക്കുംകേരംക്കതിനിടങ്ങ്യാങനാളുംരാളം
കാമത്തി തിപ്പുതിനടത്തണയാശ്രാത്രലഭത്താർ.

84

പുമച്ചില്ലാൻവള്ളിക്കെന്നഴനേരുന്നിനാ;
കൈമത്തി, തെപ്പിടനടന; വിയത്രു; വീണി;
കാമത്തിളപ്പിലുടക്കവാടി; വലഞ്ഞു രാവി-
ലംമഞ്ഞാഷിണി തനിച്ചുവുംത്തിരഞ്ഞി.

85

“സേവകവേണ്ടി നിലയും വിലയും കളിഞ്ഞ
ഭാവം ഗ്രഹിച്ചുവികിലെത്തിയിക്കുന്നുട്ട്,
ഈവണ്ണുമുള്ളനിലയെങ്ങിനെയാണ്കമ്മിൽ
ബൈവത്തിനല്ലെമാരസുയജ്ജനിച്ചിരിക്കാം!”

86

പ്രാന്തത്തളിലോരു കാല്ലുയമാറംമെന്നാ—
അാന്തത്തലാൻവള്ളത്രു തിരിഞ്ഞുനില്ലോ,
സ്പാന്തത്തിലോത്രുക്കതകന്തിയെരാളുംവണ്ണം
താന്തത്തിയെത്തിയമ വാതരു തുനാനേക്കി.

87

ആളില്ല പിണ്ണയിരയതലർബാണ മേരു-
ഈംഖിക്ഷണിയവിടുക്കുരെയൊന്നിക്കുന്ന;

കോളിപ്പ് തെട്ടിയവള്ളിനാ രാവിങ്ക്
കാളിത്തശജ്ജേരൈഴുന്നടന്നവീണ്ടം.

88

മാതംഗമന്നഗതി കേളിപ്പനതിലപ്പ്-
ഞേതസ്ഥലങ്ങ്, ലളാളിച്ചാച്ചുലതാറുഹമ്മദി,
ചേതപ്പീലോൽവിടവയാക്കൈ നടന്ന രാത്രി-
യാതകമാന്നവള്ളുലത്തു വെള്ളക്കവോളം.

89

ഹോ! തോന്നിടംപ്പോരു വെള്ളപ്പിവളിൽക്കിട്ടും,
നീതോഷമമാന്നിടക, തേടക സുക്ഷ്മതപും;
ചേതോഹരാംഗിയിവർ ചെങ്ങുരുദ്ധേകമ്മ
മേതോ മരജ്ജുനഭവിജ്ഞകയായിരിജ്ഞം!

90

ആ രാവിലാത്തങ്ങികാട്ടിയ ഗോജ്ജിചൊപ്പ്-
ത്തിരാന്നതെങ്കൈ; മവള്ളംഗനയെന്നു ചാജ്ഞം;
മാരാളുഗണജൂതിമാത്രമുപ്പുശ്ചം
ധിരാശയോപലവുമെത്തകത്തിടനാ!

91

രാവിത്രയെക്കൈ വിഷമിച്ച നടന്നംനു
വാവിട്ടുലച്ച നന്ദികെട്ട ദിരാശവിട്ട;
“ഈ വിഡ്യുംവഷമിനിവേണ മുഖിത്തു”വെന്നാ-
യാവിശ്രമോഹിനി വിളിച്ചപാത്തുറച്ച.

92

കൈവല്ലുമേ ഗതിയെനിജ്ജിനിയിപ്പുവഞ്ച-
സേവജ്ഞവാച്ച കൊതിതിന്ന് വെള്ളത്തസ്വം;
പെവവത്തെയിൽപ്പിന നിന്നാച്ചുവഴുപ്പുമത്ത-
ഭാവകലാന്ന്, ഭവഭാണ്യം ഫുത്തിന്ത്തു!

93

ഒന്നരാശുമാൻ നിഗമാത്മനിയും ദുർത്തി—
നാരാധാരണകൾ ശരണമെന്നവർം തീച്ചുയാക്കി;
ആരാധാരണവർം വിഷയോഗ്ര മുഖദാഹരം തിരു—
ക്കനാരാശുവാടവി കടത്തണമെന്നിരന്നാർ.

94

പൈവ തതിലും വലിയതാണവരൻ, വരേണ്ട്—
നാ വല്ലുഭരൻ ചരണങ്ങൾ മനസ്കാശ്ചും!
എവിതാലുണ്ടോ! നടന്നാങ്കേഷ്ട്യായ
ജീവച്ചുവം, കലട, ഞാൻ കൃപവേണാമകത്.

95

ധന്യങ്ങളായ തനവാടകക്കളുള്ളിലു—
തുന്നുങ്ങളുക്കി? കയികം കൊലയുംനടത്തി;
അഭ്യങ്ങളായ ഭരിതങ്ങളുമാച്ചരിച്ചേൻ
നിന്നുങ്ങളെൻ്റെ ചരിത്രങ്ങൾ ചരാചരാത്മൻ!

96

പൊന്താറു, പാറുനിരയെറു, ധനങ്ങളെല്ലാറു,
മന്താറു, പട്ടപ്പടയെറു, മന്തങ്ങളെല്ലാറു,
ഖന്താൻ്റെ ഭജ്ഞതഹലങ്ങളും; തീതൊക്കയും ഞാൻ
നിന്തന്നുംചുപ്പലവിമന്ത്രം! കൈവിട്ടനേൻ.

97

ഒക്കെതിലും രതിസുവ നതിലുമുള്ളില്ലള്ള
കമാധത്തിനാൽ ഭരിതനാശന! ഗഡനാശം,
ഹാ മന്ത! ചെങ്കു നിലവിട്ടുരജാമിയുംനേൻ
കമാധംകൂദാത്ത ശേവൻ! കൃപവേണമെന്നിൽ.

98

നുരായിരും പിഴവിണ്ണത്തു മനസ്സുമിണ്ണതു
നീരായിമന്ത! ശേവൻ! കളി കാഞ്ഞമായി;

ആരായി നിക്ക്, പത്രമല്ലടിയൻ വോന്ന
തീരായി; തീരുത്താണോ, ഭരിതങ്ങളുംകൈ.

99

ചെലംവിളിച്ച വിലക്രമിയ മുട്ടർവന്ന
കൊലംപുണ്ണൻ സുവമാന്നന്കിയത്തിനിപ്പുംർ,
പ്രാലസമലത്തുമറയോരണിയുന്ന നിന്റു—
ക്രാലംബുജപ്പുട്ടി, പുരട്ടണമേന്നമോഹം!

100

പൊന്പണ്ണവും പവരമദ്ദിന കണ്ണു കണ്ണു
കുപംവിടിച്ച നയനങ്ങളിനിട്ടയാദ്ദേ!
നിന്മത്തുതൊട്ടു മട്ടിയോളമഴുന്ന തിഖ്യ—
സ്വയത്തുകണ്ണു കളിയാടിയിൽനിട്ടെട്ട്!

101

കാൺകികമത്തൽ പനിനിരിവയോത്തു ഗോഷ്ഠി—
കാൺകികമൻ ചപലനാസിക തുപ്പുത്തിൽ,
കുന്നിന്നിപ്പുലരിളുക്കംതുളസിസുഗന്ധം
സ്വീംഗിക്കണം എന്നാലുണ്ടുണ്ടു! വന്നങ്ങിട്ടേൻ.

102

ശ്രോഷതപ്രമോൾ, പണമല്ലിയിട്ടുന്ന ഒപ്പും
ദോഷം ചെവിക്കിത്രമരന്ന വോന്നും മുമ്പിൽ,
ദോഷങ്ങളുറു മനിമാരക സാമ്പേദ—
ശ്രോഷം ശ്രവിച്ചുമതവാനിടയാക്കണംമെ.

103

പിടിൽപ്പിരണ്ടിമ മനസ്സുർ കാട്ടണിട്ടുന്ന—
മട്ടിൽപ്പുകഴിനമെങ്ങിക്കാണ്ടിനി തൊൻ നിംബാനം,
മട്ടിപ്പുയില്ല തിരക്കാമജവഞ്ചരം; ബുല്ലി—
മട്ടിച്ചിടാജ്ജ ഉവനേശ്വര! ഭൂതവെന്നോ!

104

പാവേല്ലുയണ്ണുമെന്നേനിലയിൽ ദയാലോ!
നിശ്ചയവട്ടിത്തള്ളിരിൽവെച്ചു നമിച്ചിട്ടേന്നും;
എന്നുംപല്ലുംജിവാക്കണമന്നീരുന്നു—
സ്ത്രീഭവാരമാറ്റിയവർ നിർപ്പുതി പാതുമായി.

105

വാരാംഗനാമന്നി, സുമംഗളപിംഗളില്ലെങ്കിലും
നാരാധിന്നുതിനിരാദത്യാല്പരിച്ചു;
ഒഹാരാത്തിവീത്ത വിഷയങ്ങളിലുള്ളിരുത്ത്
നെന്നരാശ്രമാണു നിലപനില്ലിനു മുപ്പരുലപം.

106

നീകേൾക്ക; കൊള്ളുകരിക്കിളി മാസമേന്തി—
പ്രോക്കേ‘പ്രിംഗവാ’യപരൻ; കിളികള്ലുപാക്കം;
ഹോ! കേണപോക; മവനാമിഷപ്പീനനൈക്കിൽ
മാഴ്ചണ്ണതില്ല; ഭവി സംഗ്രഹിക്കംക്ക ഭഃവം.

107

പ്രോക്കേതിപ്രിയമെഴുന്നവശേഷി തുതന്നു—
യാകട്ട, സാരുഹമമാലു; മക്കിഞ്ചവാനാർ,
പാകത്തില്ലങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുവരുന്നു; രോട്ടം
ശോകത്തിനജൂലവചി, ഏനനറിക്കായ്ക്കീലേ!

108

‘ഇള്ളക്കിടാങ്ങ’എട കേളി നിന്മാജ്ഞ, വക്കു—
നാള്ളത്തിനില്ല രതി. കേളിംസാദിജൈനാനം,
ഇള്ളാറു മാനസമിൽതെ നിലയിക്കയ്ക്കുവെച്ചു—
കൊള്ളുട്ട മത്തുർ വിഷയക്കൈഡിട്ടേന്നും.

109

കെല്ലുമാദ, മഴലില്ലു, വിചാരമില്ല,
കട്ടക്കിടാങ്ങുമുചീരുങ്ഗമെന്നാപോലെ,

നടന്തിരിംതു നെറിക്കുഴലാതെ,നാമി-
ചുട്ടിരിജ്ഞമത്തെപ്പാഴമോമ്പേണം.

110

* * * * *

ബോധിക്കു, പണ്ട് ദിനപുത്രിയമാകമണിക്ക
സംഡിച്ചുവോന്നിതൊരു വിട്ടിലെഴും ഇന്തേ,
ആധിക്കുവക്കു വഴിയില്ല ദ്രാശയോനം
ബാധിക്കയില്ല, ശേവൽക്കുതി നിത്രക്കുതും.

111

പോയാർ കുദുംബികളിടജ്ഞാങ്ഗനാളിലന്തി-
യായാഭാഗില്ലമാങ്കന്നുക കാത്തിരിക്കു;
ആധാതനായ വഴിവോക്കവിലുക്കിടാവ-
നാധാസമരു പരിചത്തുകളാചരിച്ചു.

112

കരത്താഴമദ്ദിനൈക്കത്തരിയില്ല, എല്ലു
കുത്താതെ; പാന്തൻ പരിഞ്ഞെമായിരിജ്ഞാം;
ഉംത്താരിലിതിനെ നിന്തു പുരജ്ഞക്കേതെ-
ജു,തതാരിളിന്തന കടനു കിടന്നല്ല.

113

നെല്ലുംതുമണ്ണരലിലിട്ടോരലജ്ഞയേന്തി-
തെപ്പാഞ്ഞുക്കത്തി; വള്ളള്ളിയടിച്ച ഒമ്മും;
വല്ലാതിരുപ്പി; ‘യിവളീനില’ യൈനു പാന്തൻ
ചൊല്ലാതിരിക്കുണ്ണ; മിതോത്തവർ കുത്തക്കിന്തി. 114

എന്നിട്ടു തണ്ണു കടക്കണാം ക്രൊക്കാളിഞ്ഞു;
നിന്നില്ലിരുപ്പി; മിക്കജോധി‘യോഴിച്ചു’ശേഷം,
അന്നിട്ടവിശ്രാംഖലില്ലും ധപനി വാച്ചു; പിനെ
യോനിച്ചുമനനവള്ളുച്ചു നിലച്ചുശ്രൂം.

115

സാരം ധരിക്കുന്നിലെ ഭഗവാഡിപ്പം—
സാരം നശിച്ചവിലു് യൈനിതുകൊണ്ടുകാണാം;
പാരം കിടന്ന കഷ്ണിച്ച കമാരി ലോക—
കീരക്കൂയുള്ള വഴികാട്ടിയാൽ മഹിച്ച.

116

നന്നപ്പു തുടക്കമായപാടായമിച്ച വാസ—
മെന്നപ്പു, ദോഷമിരുപ്പേരായായമിക്കിപ്പും താൻ,
ഉന്നമുഖസ്വരൂപരു മൊറതിരിംത്തിരിപ്പും—
ബന്ധനാക്കമാർപ്പിയുടെ കക്കന്നമോതിട്ടനാ!

117

ശ്രാസംന്നിദ്ധത്തിനേരായ ദിക്കിലിജന്നചിത്ത—
മാസക്രമാക്കിയൊരിട്ടത്തിളുകാതെനിത്യം,
യേ! സജ്ജനാദ്വതവിത്രുല്ലവിരക്തിതാനാ—
ഭാസങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിച്ചുപ്പസിക്കു.

118

ഉർത്താരിംതെനിലനിറുത്തുക; കമ്മഗ്ന്യ—
മെത്താതെയാക്കിടക; സതപ്രത്യന്നത്തിലുള്ളിം,
സതതായണച്ചടിക; റാജസതാമസങ്ങൾ
വത്താലമത്തുക; നിന്നാജ്ഞക സൃഷ്ടിതത്പരം.

119

വൈരാഗ്യമാണ് മടി വിജ്ഞമിട്ടിപ്പുവനു
ചേരാതെ എത്തുളിമിനിച്ചുവിശിപ്പത്താൽ,
പുരാതെജീവപരമാത്മവിവേകമണ്ഡാം;
പുരാകൈയപ്പുംതാംരാറു നിലപ്പുകാണാം.

120

വട്ടതിരിംതു മരിയുന്നായ തുട്ടിനുള്ളിൽ
നടന്തിരിംത്തിളുകിടം കിളിയക്കിംതാൻ,

മട്ടേയ, യുനി നിലവകാണ്ടുമനസ്സിൽത്തി
മൊട്ടേവെച്ചതടവിാലയ്ക്ക് നിലത്തുവി തു.

121

ലാക്കിനിള്ളുക്കമതിമാത്രമിരിക്കിം, ഒ-
നാക്കിപ്പുവിച്ചുദുഷസ്ഥിതിയുമാത്ര,
നോക്കിയുറിയ്ക്കു ശരമെല്ലു വിചന്നവേടൻ;
വാക്കില്ല മരാരങ്ങ പദാത്മവുമപ്പോഴായാൽ.

122

എവം റാന്ത്യിൽ മനജക്ക് സുസാല്പുമേക-
ംവകലൻ നിലവകാണ്ടുലക്കത്തിാലയ്ക്ക്;
ഇവയ്ക്കുമാക്കളുടെടക്കി നിനച്ചു ശില്പി-
ചീവന്നവംച്ച ഭവപ്പീഡിയകരണംനാം.

123

വാക്കന്തിനാവിഷ്ണവം ഗതികൊണ്ട്; താനേ
പോകിയുകയെത്താരിടമില്ല പൂത്തുമെന്നും;
വായ്യുന്ന പാപിനരട മട്ടിതു മാടുനീറ്റ-
രോക്കനാ; നോക്കമിത്രകണ്ഠ പാപ്പിടിംഗം.

124

കെല്ലാജിവിത മിത്തനാവിയാതെ മത്തുർ
ശില്പങ്ങൾച്ചത്തുവിരചിപ്പു നികേതനങ്ങൾ,
സപ്പുങ്ങൾ, കണ്ണവർ ചമച്ചുമടങ്കുത്തു
പാപ്പല്ലയോ? സുവ, മവക്കാങ ഭാരമില്ല.

125

വഞ്ചാപ്പരാണവുത്തുന്ന വിള മായകാണി-
ച്ചണ്ണങ്കിവെച്ചുളവനം ലയകാലമായാൽ,
ഉണ്ണായകാലകലനാവരശക്തിയാലും—
ക്ഷാണംവഹിച്ചതള്ളുമത്തിരുമേനിത്തെന.

126

വൈകല്യമന്ന സമഭാവനക്കാണ്ടുലോക-
മാക്കുമാംഡഗവാൻ നിജശക്തിയാലെ,
ഹാകത്തിലാതുരിളംശക്തികളുംഗുസിക്ക-
മേകൻതന്നിക്കുന്നിലയായവനാടിപ്പേര്.

127

കൈവല്യമുത്തി സകലേപപരാടിപ്പേ-
ദേവൻപരൻ, പരമപൂര്വ്വങ്ങനിപ്രകാരം,
കൈവന്നകേവലസുഖാശവത്തിലിഷ്ട്-
ഭാവകലംന്നരുളിച്ചു മുളയാണ്ടുവത്തിൽ.

128

പാരാതപാരസ്യവമാന്നമരക്കന്നാരാദി—
നാരാധനൻ, ദ്വാരസ്യൂഷിയിലാശവൈഷ്ണവം;
അതു രാശിയിൽ പിറവിയെന്നാതൊരുമായഭോത്തി—
ദ്വൈരാജാഭൂതന മുഖാസന്തതി ചേത്തിനേക്കം;

129

കൂടിപ്പിരിച്ചുചരടിൽ ക്രിയയെന്നശക്തി—
കാട്ടിജഗത്തുകൾ വിണ്മെച്ചായ മാലയാക്കം;
പാടിൽധരിച്ച കളിയാടിക്കിരുന്നൊട്ടക്കം
വാട്ടിക്കെടുത്തടവിലപ്പുടിയുള്ളിലാക്കം.

130

നല്ലുള്ളിൽനിന്നടന്നയത്തിവള്ളുന്നി നല്ല
ചേലുള്ള വടവല ചുറ്റി നടന്നകെട്ടി;
പാലിച്ചിച്ചതുകളുള്ള ലെബാതുക്കമെട്ട്—
കാലിക്കളുള്ള ശരിയിക്കുളിക്കാണ്ണും നാം.

131

ആത്രുഡക്തിഭയെവരമാവററിലോന്ന
വേദന്നിയീശപരനിലോമ്മവിടാതെ നിന്നാൽ,

ഈ അപമേ, മുദിമരന്ന മനസ്സുരാക്കെ-
സ്ഥാത്രപ്പമന വിലയംന്ന് സുവിച്ചിറിക്കും.

132

വേട്ടാളിനേരു പഴക്കണ്ണിണ്ണപോളിത്തല്ലോ
കുടംതെ നോക്കിയവനിൽക്കരിപ്പും ചേത്തജ്ഞം,
കേട്ടാലുമ്പ്രാണിന നിനച്ചു നിനച്ചാട്ടം
വേട്ടാളിനായിവരുമാപ്പുഴനോക്ക കാണാം.

133

മോഹിച്ചു ശോച്ചികർ; പിതാക്കരിളിട്ടുകൊണ്ടി
സ്നേഹിച്ചു; ചേദിപ്പിക്കോപമിയന്ന; കംസൻ,
ദ്രോഹിച്ചു; സർഗതിയടങ്ങു വരന്മാനിൽ
ദേഹിക്ക നിത്യനിന്നവാത്മഗതിക്ക മുവും!

134

ഇംഗ്ലീഷുള്ള പല ദേശികരും വിത്രുലു-
ംവക്കലൻറിവു നോക്ക തങ്ങന നിത്യം;
ദൈവത്തെയോക്കക; തുരകിൽ വസിക്കമെന്നും
സേവയ്ക്കിത്താനമതി ഭാരതമാറുവത്രേ!

135

മായിലിയലുമത്തിനും സാരദാദേംബരോ—
നാവിവിനകളിയെല്ലാം കേടുതാൻ ശിശ്വമാലാല!
കരിക്കളിവിടയുണിന്നേന്നതുമട്ടാ, വിധത്തിൽ
ചെറിയകമകൾ വോയാതിന്ന എസുകയുമേകി.

136

തിരുവടിയങ്ങളിനച്ചുള്ള തത്പരദേംബരോ—
നൗകപടി വെളിവേക്കം; നീക്കമജ്ഞാനമാക്കം,
പുരഞ്ഞപ്പാഡി! പുഞ്ഞവിനെഴും രജ്ജിയാരോ—
നീകളുടനെയകരിഞ്ഞോധമേകംപ്രകാരം.

137

സ്വത്തിനെങ്ങനെളിയാരിസ്സുസിഖാന്തമോൺടം
ക്കിതിയിലെളളിയവക്ഷം പോന്നവക്ഷം നീദാനം;
യതികൾ തിരയുവോന്നക്കണ്ടിനാം വിഷപ്രസ്ത്രി,
സ്ഥിതി, ലയ, മുളവാക്കിള്ളിത്തടക്കം ചുഡാന.

138

വിലപെറുമിവിടത്തെസ്ത്രസ്ത്രൈക്കത്താലുമാകം
കലശജലധിതന്നിൽ ബുദ്ധിയാം മന്ദത്താൽ,
പലചല വാദ്യധനാർ മന്ദനാം ചെരജ്ജുട്ടക്കം
നലബന്ധാടനിരപായജ്ഞാനപീഡിഷസാരം.

139

അതിവികടമടക്കാൻ വയ്ക്കു, സാംക്രാമികംതാൻ
ക്കിതിയിലിളകിവാജ്ജം കൈട്ടസംസാരരോഗം;
അതിമധ്യരംസംതേ സുക്തിപിയുഷമുള്ളിൽ
പതിയുമുള്ളവിൽമാറ്റം വിന്നെയണ്ണാകയില്ല.

140

വിഷത്തികിലാടിള്ളിത്തടിച്ചിറ്റിയെണ്ണലാം
വിഷമനിലയിലുായിഞ്ചേരജ്ജിക്കാട്ടന ഭാഗം,
ധിഷണക്കിലായാലാക്കലേം തട്ടി വാക്കിച്ചുവന്നാൽ
വിഷയിക്കുള്ളിയാതോ’രാത്രുണ്ണാകയില്ല.

141

ക്കു സുവലവരുണ്ണാക്കില്ല ഘജ്ഞേന്നരവിന്തം
കരതുകിലിഹലോകത്താത്തിപ്പച്ചംനിദാനം;
പുതനകൈഹലംതാൻ ചാവകിൽ തിട്ട; ചയ്യാ
തിങ്കൊഴിയിവുള്ളിരാതോ’രാത്രുണ്ണാകയില്ല.

142

ചെരിന്താങ്ക കയിൽവാനിത്തജ്ജലവക്കാണ്ട് ലോക-
ംരിയുക, തരമാകാതുള്ളംരവെപ്പത്തതപാം,

ചാരിപ്പത്തിനുകാണിപ്പിച്ച നാളും വിശദം
വെറിച്ചത്തായിപ്പാനോക്കേണ്ടും രസിക്കം.

143

പകയരതിപിള്ളുക്കുന്നാർക്കം മാനത്തെവിറ്റും
പകലിരവതിച്ചതാബഹു നോട്ടന പിത്തം,
സകലവുമധാനാക്കുളു സൗഖ്യത്തിനെന്നും
ജുകതിരാവാടു ചൊല്ലിത്തന്നും സമതിച്ചു.

144

കലികയറിമലിക്കം മാനസത്തിനുംതുജി—
ജുചിവിനൊടിപിട്ടനീഡച്ചാല്ലിച്ചിട്ടുള്ളും,
വലിയ വലിയ കായും തന്നെനയനാലിതേരോ—
പ്പുലിത്തയമശേഖരം പാരിലുബൈഞ്ചുംക്കം.

145

അള്ളിനിം മധുസേവിച്ചുന്നരായിക്കടങ്ങും
നള്ളിനത്തിനിലെന്നാൽ ചെപ്പാല്ലിവച്ചുള്ളും തത്തം,
തെള്ളിവിനൊടിപിട്ടതോടൊന്നും ചോദാച്ചിടങ്ങു
വെള്ളിവിടരികയക്കുന്നതാം പാറുകീരില്ല?

146

ബലമുടക്കെങ്കിൽ മക്കാന്തിലാവത്തുകാണി—
ചുലമരിമയിൽ മോടപ്പുവുക്കംക്കുളു ദൃതം,
നമുടക്കെന്നുതന്നാർ ജേലിലാദ്ദുട്ടതോന്തി—
നലഞ്ഞതിവെള്ളനും തുടിയോന്തല്ലിചൊല്ലി?

147

‘വോറ്റി പരമസൗഖ്യം സ്വീകരിതിക്കി’തിനു—
ടുതിയിച്ചളിച്ചുള്ളുള്ളു തന്നാളിലായി;
ചെറുതിവന്നഴിപ്പും ജേലിവാനാനാടിപ്പും
കരതിയങ്ങളിയണ്ണു വാന്നുവം തൊന്തരിംഗത്തു?

148

കലടകളിനിമത്താം പിംഗളുള്ളേണ്ട കരമാ-
ക്കലത്തുടെ കലാശം ചൊല്ലിയാളുള്ള ഭാഗം,
കലവന്നിതകളെന്നാണ്ടേതു പെണ്ണോന്തേഴം കു-
ണ്ണലമിഹതലാഴും ദാന്നടപ്പുക്കൈ നിന്തും.

149

പുഞ്ചൻ സുവദ്ദിഃവം കമ്മവാക്കായജം; ഒ-
നോങ്ങവനവന്നാൽക്കം വാഴുവല്ല, സിട്ടിനോർ,
കൈവരം കടിച്ചാറി നാവില്ലാവേഡനാഞ്ഞേ—
തൊങ്ങവന പിഴതാന്താഞ്ഞുല; മെന്നോമ്മവനാ.

150

അരം, കുമി മലമുത്രണമിക്ക ദിഃവെക്കപാത്രം
വിറവി മുതി യിവജ്ഞാജ്ഞാദിമുലം ശരിം; നിം-
നാവിയചിനാ വെവരാഗ്രതിനം ശാന്തതജ്ഞം
തിംടടയനിംബാനം സുക്ഷ്മതത്പരം നിന്നുത്താൽ.

151

അരങ്കൈതൊങ്ങലേശം സ്നേഹമഞ്ഞോ! ശരിം
കൈത്തുക ബലാട്ടകം പട്ടിഞ്ഞം തിരന്നാടകം;
കൈനിമിഖമിത്തണാനോത്തുപോയാലുണ്ണം
തിരക്കൊഴി വതിരിപ്പു മാമരക്കാനുതന്നെ.

152

പ്രീയസുത ധനഗ്രഹാഭ്രാഞ്ഛവർദ്ധനാഞ്ഞേണം
ജയജയസുവ് മേവം പരത്തുനേടനേടം,
സപയമരുതികിലാഴും മേൽവള്ളുച്ചിഞ്ഞിത്തായ-
സായത; മുടലെടുത്താൽ ചുംരിയന്നല്ലിസാരം!

153

ആവണന്നയനാജിഹപാമുണാരിന്റുന്തുണ്ടോ!
നവരവമൊളിഞ്ഞുന്നാഞ്ഞുസ്ഥാനംപരംചൊല്ലി,

ചിവസവുമലയന്നു; കമ്മൾക്കതിപ്രഭാവം
നിവർഖിപ്പി മതിയായി, ദശ്വടം ദേഹബന്ധം!

154

ലത, തങ്ങ, പള്ള, മത്സ്യം, മക്കണം, മെംഥ്, യച്ചു്,—
ചുിത, ലിവ് പലവോസം കെട്ടിയാടിക്കുമത്തിൽ,
ചിത്തമൊട്ട നരവേധംപുണ്ഡി കൊട്ടിക്കലുണ്ടം
ദ്രുതമിനിയവതാളുക്കണ്ണിലുംകണ്ണു, യപ്പേ?

155

ചലചയിക്കമനിത്യു മാനഷം ജന്മഭേദം
പലപിരവി കഴിച്ചിട്ടേറു പാരം കഴഞ്ഞി;
അല്ലമതുപ്പത്താത്മം നേട്ടവാൻ തക്കതെന്നോ—
തന്ത്രയണ്ണമിനിയന്നാൽ ഭാഗ്രംമന്നല്ലി സാരം? 156

അരങ്ങളിയപ്പത്താത്മം ധമ്മകാരാർമ്മോക്ഷം
കത്തുകവയിൽ മുന്നം ഭാരതാംബക്ഷവേണ്ടി,
പരമസുവ; മൊട്ടക്കം മേരക്കുവുംനേട്ടകെന്നാ—
യുണ്ണമൊട്ടവിലേന്നിൽ ചെപ്പുസംബോധനാത്മം. 157

ഒരപട്ടിപ്പിക്കടത്തിൽ വെട്ടലുക്കാക്കിരാതാർ
കത്തിമനമിൽത്തീച്ചെങ്കു പീംഗ്രിനകാഞ്ഞം,
അരങ്ങളിയതിനു ദ്രോകം സ്നേഹിട്ടുക്കുബ്ബും
ഉയ്യകജയമന്നാ? ലെന്നസാരംഗ്രഹിച്ചു.

158

അരങ്ങളിയമാഴിയല്ലോ കേട്ടതാൻ ചൊന്നവള്ളം
പുരസ്വമണംപോലും തെററുവററാതിരിക്കാം,
തിങ്കവട്ടിക്കിനിമേൽ ഒരാന്നമോഹാതെ ഫേഡ—
പ്രൂതങ്ങളിലൊളിപ്പിലോക്കം തത്പരമോക്കാനപേക്ഷ. 159

പെരിയാക്കശമലിന്റെ സ്വംഗി മാനാപമാനം
ശരിശർപ്പതിവരജൈനാത്മപോരം സ്വപത്രയൻ,
മരിമരിയവിടങ്ങോ ശിക്ഷാ, ശിക്ഷാത്മമുള്ളിൽ
തിരിയുമവർച്ചിരിക്ഷം കേടുവിന്നാട്ടനേരം.

160

സുമതികളിവിടത്തെ സ്ഥൂക്കതിയാൽ “സ്ഥാധുനേടം”
സമ മുലകിലശ്വരം ‘സജ്ജ്’ നാമം തോറുമിഷ്ടം;
വിമലപ്രദയന്മുഖ നോക്കിൽപ്പുണ്ണ് “കിംഭം”
അഞ്ചിയാരണാപോലും തട്ടകില്ലുംകൊണ്ടും.

161

ഒരുക്കമഹാരാജം എന്നും, കേട്ടിരിക്കാംവിഭേം നി_
ന്തിരവട്ടി; ശരിപോട്ടേ, നാട്കാർ കേട്ടിടട്ട;
വിത്തുമരിപുമില്ലുന്നാകില്ലും ചിത്രക്കശബ്ദം-
യജുളും തിരുത്തം കേരംക്കവോക്കംകുളിക്ഷം.

162

വിമലപ്രദയരാജം മാരുന്നിനുക്കപ്പുണ്ടു—
ആദ്യവിന്തുഭസ്തും നിന്ത്യവിക്കനകാലം,
സുമതിയിലോരത്തുകും വന്നുത്തിരുത്തിൽ;
ശംഗളനാനിധിയാരന്നാകിയനു വിചംഭം!

163

കശലമതികളോരോ നോതുമഹോംളതികർ
പിശകവരയരള്ളും പണ്ണിതന്നാക്കംരാമാക്ഷം,
വിശദനിലകാടച്ചിപ്പത്രജ്ഞാ, കലാം
കശപിശാമലമായീ, പഞ്ചദേശനിമിത്തം.

164

കടവിലവർന്നിന്മുള്ള ബുദ്ധിക്കാണ്ഡിവിവാദം
വിടവതിന്നതുക്കണം നമ്മൾത്തമിൽപ്പിന്നക്കം,

വെച്ച, മിത്രമതിയാക്കാം, ചെന്നന്നന്നാല്ലരിക്കി—
മുട്ടകവല്ലിവിബലനായോത്തുതീച്ചുചുട്ടുചുട്ടതി.

165

ഈതിനൊപിക്കത്തോത്താൽ ബ്രഹ്മച്ചുത്രൻവരിജ്ഞൻ
കുതിച്ചുമുറനിപ്പോന്നും സംശയിഞ്ഞുണ്ടതില്ല;
മതിമതിമതിനെന്നു യേവങ്ങം സമ്മതിച്ചു—
സവിത്രിയിവിടെയരിഞ്ഞാ വിപ്രജാംധാരുന്നായി.

166

മരിക്കരവിധിമാരെച്ചുനുകണ്ണിസപ്പാവം
ശരിയടിതിയരിക്കാം നിങ്ങളെല്ലാഭ്യർഥക്കാം
പരിചിന്നാട്ടുനെന്നതാം ധാഗശാലജ്ജുകംതൊൻ
തരികതരികവേഗം സമ്മതംപോയ്ക്കുടെ.

167

അവരോട്ടവിടവാൺ സത്രുഖ്ലാകത്തിരിക്കാം
ഇവനകരനെവിപ്രാം ചെന്ന കാണ്ണാനായ്ക്ക്;
അവനവിടെയന്നഞ്ഞു മുന്പുന്നത്താതകംപു—
കവനതി; നതി, യെന്നേ താതനൊക്കെടിയന്നു.

168

ചലിയോര പിഴയേവം കണ്ണകോപിച്ച ധാതാ—
വലിവോര ലവമോർജ്ജതേരു നിന്നേവമോതി,
കലിയുടെ കലിയല്ലെ മകളുള്ളുന്നേര നേരേ
ചലിതനില കടക്കും നിന്നെന്നതൊൻ സൃഷ്ടമാക്കം.

169

ഉടലിന വിാകേരിക്കണ്ണുക്കിപ്പിപ്പം വാ—
ക്കിടരിയകളിവിശ്വം “ബ്രഹ്മതേജസ്സുടക്കാൻ
എടവിള്ളതി നി റക്കാമെക്കിൽ നോക്കേടെയെന്നോ—
ടിടയുക; ലക്ഷ്മീലരാത്രുള്ളവോക്കുക്കൊന്നാണം.”

170

“മനുക്കിയൻിൽവേണും തൊടുചൊല്ലും; പിതാവും
തായൻമൊരുമെടുന്നല്ലി വേദം കമിറ്റു?
കാലബരു കടക്കോപം നിന്തുമും മാപ്പിരക്കാ—
മഹാധികാരിയിൽ എന്ന്” എന്നിങ്ങനോടി വിപ്രൻ. 171

വക്തിരിവെംടപുത്രൻ ചൊന്നതോത്തുരാക്കലക്കം
സകലവുമകലപ്പോയ് ബ്രഹ്മനിഷ്ടംനടക്കിയൈ;
ഉകരംനെന്നുനോരു യാത്രചൊല്ലിട്ട; കന്നിൻ—
കുള്ളട പതിവാഴും നാട്ടിലേള്ളായ്ക്കടന്നു. 172

പാമിലമകളുംതൊ ഷുഖ്യവേദാന്തത്തപ—
കാവിവിജനഗ്രഹാന്തേ കേളിയാടാനൊരുക്കാം
താവിയെയയക്കുമപ്പോള്ളാഡരിക്കാതകത്തു—
മുഹികയറിമതിന്നാ നോനാക്കടിപ്പിടിക്കാൻ. 173

ശൈട്ടിരിമുനിയെന്നോക്കിക്കണ്ടുകോപാസ്യനായ്യു—
ജുട്ടി കടകനല്ലാളും ഒപ്പിയിടിട്ടുകന്നട്ടി;
തടിയിടിപാടിയാക്കാൻ ഗ്രൂപ്പമരുചുവാഴാക്കാ—
ലടിക്കിലഗജ വിനിട്ടിപ്പുകാരം പഠിത്തു. 174

“മരയവനിവനയും! സാഹസം വേണ്ടരുലും
മംവിക്കിലുടനാക്കം വിസ്തുതിപ്പിച്ചുവായ്യും”
കാകളുക ഇഗത്തിൽ ബ്രഹ്മവിത്തുകളുണ്ടോ?
നാരകടമത്രനമർക്കോമംവേക്കണ്ടതല്ലോ? 175

ശരിശരി വഞ്ചളായി ഗ്രൂപ്പിവന്നാലവവൻപോ—
ക്കാരിയൊരു കമയിപ്പുംതെറുയോ ശോഭികംട്ടം;

ചാരിഭവമക്കെന്നു വിപ്രനോടോതി ദേവൻ
ചാരിചിതനിലക്കംണിച്ചും സംതൃഷ്ടിക്കി.

176

ഗ്രഹഗവത്തിമാരെത്താണവന്തിച്ചുണ്ട്
സ്വവദയമറിയാതെനാൻ ഭക്തന്ത്രാന്തരാന്തന്,
ഉവനപതിച്ചകന്നൻ താരിക്കമാതൊത്തിരിക്കി
വെനമണ്ണയവാനോത്തത്തി വൈക്കുമ്പുലോകം.

177

യത്തികൾ തിരയുവോന്നക്കാണവാൻവേണ്ടി വിപ്രൻ
ധ്യതിയിലടിക്കർവ്വെച്ചും കാഴ്ചയോനു കണ്ടും,
അതിരംസമക്കാരിൽചേത്തു ചേത്താളു സുജ്ഞി
സമിതിലയപതിവാഴും പട്ടണത്തിൽ കടനു.

178

അടി മരതകരത്തം, ദിന്തി മാണിക്യു, മഴു-
സുടികരചിതിച്ചുപുണ്ണംമേഖാട്ടപ്പുനേകം,
പട്ടിച്ചതലടിവേക്കാൻ ശക്യാം ഹന്ത! വൈര-
പ്പൂടി ചിതരിന മുരം ചുറുമാരാന്നരംഗം.

179

വല വല മൺഡിഗരം നോക്കിയാലെറു വോനു—
മലകക്കൈതിർ മനോജണം സുജ്ഞ ശില്പപ്പുശോഭം,
നിലകക്കൈര പെരുത്തുണ്ടുമാപ്പുണ്ണവാനാർ
നിലയ; മിവർമഹാനാർ വിജ്ഞ സാത്രപ്പുമാനേംാർ 180

പരമസുവികളും! നാലു തുഞ്ചക്കർപ്പിതാം—
ബരമുട്ടുട, കള്ളം കൈസൂഡാകല്പകമും;
പരപ്പരംജീവിസമനാർ നാമപാരായണം ചെ-
ങ്ഗരമനകളിച്ചിജ്ഞും ചാത്തുലാത്തുനാനിത്രും.

181

തങ്ങികളിമേടത്തടിലാ ലക്ഷ്മിയെപ്പോ—
ലൊരപടി വിലസുന്നു സർസൈഡാഗ്രമോടം,
ചുത്സുവമിവരോരോ കീത്തനം കീത്തനം ചെ—
ങ്ങാരഭയലവമേന്നു സഞ്ചരിക്കുന്ന മറം.

182

മാകളപനിഷത്തിൽ ത്രികമാനിച്ച മെയ്യു—
ന്റുകളിലമരന്നു ത്രിതടിച്ചുംതമോദം;
മാകളിൽ മതിവെച്ചുള്ളുംവചക്രംബി ദിവ്യ—
ത്രാകളിലുടലുന്നംകൊണ്ട് നിന്നാംത്തിട്ടന

183

കൈ പടി പടി കേരിക്കാത്തു വാതില്ലുലായി—
പൂരാശ്വരിക്കവക്കിൽപ്പു പാംഖനം മഹാനാർ;
വികതരിവർത്തനകാ മാടുനീറുക്കം ചെപ്പു—
നൊരു തടവേരുരുന്നും കാണകില്ലേതിട്ടത്തും

184

അവരുടെന്തിവാദിക്കേരി മേപ്പോട്ടു ചെന്നാ—
ഴ്ചിവമതിഗ്രാമം സച്ചിദാനന്ദപണ്ണം;
നവനവമതിരമും ലക്ഷ്മിയോടൊത്തു സാക്ഷാത്
ഭവനപതി വിളക്കും ഹമ്മപ്പുജ്ജത്തിലെത്തി.

185

മണി വലിരയാരു വെള്ളപ്പുവ്തം വിജ്ഞതല്ലും
ഹണിഹണമണിചിന്നംകാന്തി കണ്ഠകാണ്ടനോക്കാൻ
പണിപണിയിടിമിന്നം പ്രോലെ യിസ്പാമി വാഴും
മണിയറ ചൊരു തേജഃപുജ്ജമെയ്യും! വിചിത്രം.

186

മണനിധി മുത്രുതൻ നിത്യനാമാദി നാരാ—
ഥനാരാട തിരുമ്പിൽ ചെന്ന നിന്നാൻ മനീറുന്ന;

പ്രണയനിലയമാകം ലക്ഷ്മി തുകാൽ തലോട്ടം
പ്രണവനിഗമവേദ്യൻ മിണ്ടിയില്ലോന്നമപ്പോരം. 187

ഉടനടി മുനി കൊപിച്ചിരിരാനനവക്ഷി—
സ്കൂട്ടളവി ചരണത്താലോനു കേരിച്ചവിട്ടി;
“ചടപിടനെ”യിരാങ്ങും വിപ്രനന്ദേവന്നതി—
തടവിയരമട്ടത്താമെത്തയിൽ കൊണ്ടിരത്തി. 188

‘തിരവടിച്ചുടെ തുകാലെപ്പേരും മാറ്റതു കൊണ്ടി—
ടക്കുക,തൊലിപോയോ, വേദനിഃച്ചാ, തുടങ്ങേം?’
കരണാധ്യാടിദമോതി കാലുടൻ ഞട്ടപബംടി—
ചുരുക്കുമൊട്ട് തെക്കീ! നാലു തുടെ ക്കുർംകൊണ്ടം. 189

കളിപറയുകയല്ലോ പാരപോലുള്ള മാറ്റിൽ
‘തളിരോളി മുട്ടപാടം വയ്ക്കേശം കമ്പിപ്പാൻ’
അളളിനിരാനട വാക്കം ഭാവവും പാത്രതു വല്ലോ—
‘തിളിവ്’തിനിടയായി വിസ്തിക്കായിമുന്നിറുന്ന്. 190

‘പട്ടമനി ഗണ്മത്തേ! ശിക്ഷയാം കാൽച്ചവിട്ടിൻ
വച്ചവിലസന മീ ‘ആ വസ്’നാമത്തിലെന്നിൽ,
കടക്കരയിലോനും ഒത്തിനെന്നാളുള്ളതോന്തി—
ചീടിമലമിനിയന്നെന്നാണവോരാക്ക നിത്രു.’ 191

ഡൈജനകമനേകാത്മാനവദ്യം പ്രശാന്തം
മയമൊരു ലവദലശം പിടിടാതിപ്രകാരം,
നയനിലയിലുരുള്ളും വാക്കേ കേട്ടിട്ടുമായാ—
മയനടെ തിരുന്നവിൽസാനവിശാൻ മനിത്രും. 192

“അടിയന്നാരബിമാനം മായയാലുതഭവിച്ചു—

പുടി ചില കറിക്കയ്യാചരിച്ചു പിഴച്ചു

അടിമലവലംബം തന്മരാനേ! പ്രസാദം

സക്തി തരിക ഞാനോഹാസ്യാണി ജഗത്തിൽ. 193

കരാറില സുവർഖിഃവം ഹന്ത മാനാപമാനം

തിരവടിയിവത്രജ്യം കണ്ടുനില്ലെന ശാന്തൻ,

രജലവമരിയാതിപ്പോകിരിക്കളും മാനം

കരതിരുതകിയല്ലോ സ്വിക്ഷ ഞാൻതന്നെ ദിഘുന്. 194

അരകളിയജിതനപ്പും “ഞങ്ങളേത്രക്കിനോക്കാൻ

കരതിയ കടഗർഭും മായ പാറിച്ച ഡംഭം;

പൈക്കിയത്രകളുംത്രു; സകടംവേണ്ട നന്നാ-

യുകമിനി; ഏഴുനേല്ലോം നംടിലേക്കായ് തിരിക്കാം.” 195

മുനിയുടനെഴുനേരാദ്ദേവനെക്കൈവണ്ണി

ക്കനിവൊച്ചവിടവാണിപ്പുക്ക പുണ്യാനുമത്തിൽ,

വനിതകളുണിമുത്താം ലക്ഷ്മിയോകാത്രു വേദ-

ക്കനി കലിതരസത്തിൽ പാള്ളിമാടത്തിൽവാണോ. 196

മുതി ഇനി സുവ ദഃവം ഹന്ത മാനാപമാനം

മതിയിലിത്രകളുംരാദ്ദേവനെഴുക്കിക്കൈവയ്ക്കും,

യതിയിലു വശളായി; ദേവനാഴ്വിക്കൈ സുക്ഷ്മ-

സ്ഥിതിയിലിവികക്കൈനാം ഭ്രാഹ്യായിച്ചുമത്തു.” 197

അരങ്ങൾമണിയിത്രതോളമോതുനുംഡിഡി—

ഒന്നായപുത ചാണകത്താഴ്വാസ്യിരയ കജ്ജണ്ണി.

‘തിരവടിയെഴുന്നള്ളം ജേലിലെക്കരു പാസ്തു—

ബാക്കു മുറി ശരിയാക്കിപ്പോന്നാണെന്ന്’ എന്നാണ്ടി 198

വെഞ്ചമരിയാത്താള്ളാസി ദ്രോഗന്റെ ചൊൽക്കി—
ശവാരിഡിയാട്ടുടിസ്തുകി ജേലാഗ്രുമത്തിൽ,

ആവപദമതിശാന്തം വിശ്വാസ്ത്രത്തെ ചൊല്ലാൽ

യുവനർത്തി സമമാണ്ടംകൊണ്ടു പാണ്ടനാപോലെ. 199

അരമന കടി മാടം പാങ്ങവാൻ തുല്യമാണോ—

നരതിലകൾ പിന്നെജേജലിലുണ്ടോ കൗക്കം?

കരളിലെംഗലില്ലോ സൗഖ്യമാണെപ്പാഴം നാം

തിരയുകിലഭലാത്മാരാമനിരപ്പുനു കാണാം. 200

അതിരസമഴനേരു ദ്രോഗനാണിച്ചു പോകം

പതിക്കിലഭരു പെടാള്ളാൻ പത്രമനാഭത്തെ പാദം,

സതിഷകമലരിക്കരു ചേത്തു കൈകുപ്പി ‘നബിവം

ഗതിക്കിനിയവിടക്കേ’നോന്തു റാംനാവമോതി. 201

“ശ്രവണപതി മുക്കുൻ ഭോഗിക്കോഗാധിവാസൻ

വെഞ്ചവിനിധനാ വച്ചുതാനന്തനാല്ലുണ്ട്,

വെവിധിനതന്ത്രസപാന്തനത്രുന്ത ശാന്തൻ

വേദഭിമതമേകി ക്ഷാത്രതു രക്ഷിച്ചിട്ടെട്ട്. 202

നാമേല്ലാവരകമൊന്നാപോലെ മരച്ചു—

നിക്കുണ്ണി വെള്ളത്തിലാ—

ഫ്ലോമന്നരന്നാക മതസ്യഗ്രുവടിവാ—

ഫ്ലോൺിക്കുത്തിശ്പരൻ;

ഇം മെച്ചത്തിലിങ്കനിഃലംകരെ വല-

പ്പിക്കാതെ രക്ഷിപ്പവൻ

അമ്മൈല്ലൈത്തഴുക്കനാവൻ കയണയാ

പാലിക്കണം കാന്തനെ.

203

ക്ഷീരംഡോധിയെ മനരാദ്രി കടകേം -

ലാക്കിക്കടത്തനാതാഴ -

സോരാപ്പുവ്വുത മാമയായ്ക്കുണ്ടുയ -

ത്തിക്കാണ്ടു നിന്നനിനെ,

ചെരാതുള്ളിസുരാസുരപ്പരിഷയിൽ

പ്പാരിച്ചയോജിപ്പിച്ചും -

താരംടിക്കളിയാടിയേരു ഭഗവാൻ

പാലിക്കണം കാന്തനെ.

204

ഇക്കാണന ചരംചരദൈർ കളിയാ -

ടീച്ചനോരിന്ന് ദ്രമിയെ -

ഡിക്കാരത്താടെഞ്ഞകൊണ്ടു കടലിൽ

പായും ഹിരസ്ത്രാക്ഷുനെ,

അക്കാലത്തായ പനിയായ്ക്കുവറ -

നക്ഷാണി തട്ടിപ്പുറി -

ശ്രംക്കംപിൽ തുച്ഛവിട്ടു കൊന്ന ഭഗവാൻ

പാലിക്കണം കാന്തനെ.

205

സപന്തം യുത്രുന തോന്തിവാസമുച്ചേ -

ശിച്ചിട്ടു കേൾബക്കായ്യുയാ -

ലാതസ്സിന കാച്ചിലനാവനെ വെ -

ടിക്കാരിപ്പുവാൻ ചെല്ലാവ,

അവതംവിട്ട് കിടാവിലുംക്കരണയാ

താതന്നറ കേരലംപിളി—

“സോന്തതപപ്പോരു” ഉണ്ണുകഴുന്ന നമസിം—

ഹം കാക്കണം കാന്തനെ.

206

ചൊല്ലാഴിം ബലി ചക്രവർത്തി നിലയെ—

കാഴിം കവിഞ്ഞിന്റെ

ചുല്ലാണ്ണനോരു ഭാവമരിന്ന ശ്രവ—

ഭ്യാനേന വാൺിടവെ,

ചുല്ലാഴുപ്പുട മിന്റുനിന്റെ കൊട്ട

ത്രഞ്ചുക്കത സാമ്രാജ്യമ—

തൃഞ്ചാസേന ബലിക്കു നൽകിയ പരൻ

പാലിക്കണം കാന്തനെ.

207

ധമ്മാധമ്മവിഹീനരായ പ്രജകളിൽ

സ്വാതര്ത്തുപും മാനവും

നിമ്മാധം കഴക്കിക്കളേന്തവനിന്തെ—

കീഴ് വെച്ച രാജാക്കണെ,

മമ്മാധാതവിധിയിൽ തേച്ചമഴകൊ—

ണ്ണന്നുലന്ന ചെള്ളടൻ

ശമ്മാനനമണ്ണച്ച സംയമിപരൻ

പാലിക്കണം കാന്തനെ

208

കയേറി ബോദ്ധവനത്രായം ദിജബലം

കജ്ജുംണൈ സാധുകളിൽ

ചെയ്യേണ്ണേ നില വിട്ട് മദ്ധനനയം

പാരിൽപ്പുരത്തീടവെ,

വയ്യേവം നിലയെന്ന പങ്കീകരിച്ചവനെ—

മുട്ടത്താടം കൊന്ന തൃ—

ക്കയ്യേന്തിടിന രാമചന്ദ്രനമലൻ

രഹസ്യണം കാന്തനെ.

209

യമ്മതിനോരിടിച്ചിൽ കാഞ്ഞിലവിട

സർപ്പപ്രവും ജീവനം

യമ്മതിനോതകന്നതല്ല കളയും

പുല്ലുന കിലുറവൻ,

മുമ്മരുതിലകപ്പുടാത്ത വെലഭ—

ദ്രസ്പാമി സർപ്പാത്മനാ

യമ്മസ്യാഹകനായോരന്നട മുര—

തൃ കാന്തനെക്കാഞ്ഞം.

210

എല്ലാവക്ഷമൊന്നിലയ്ക്കു കഴിൽ തു—

പ്രേണ്ടനവൻ തുജ്ജിനെ—

നെല്ലാം തീച്ചയറച്ചതിൽ പ്രൗഢതന്നു—

യാഗ്രസ്ഥനാം ചേദിപൻ,

വല്ലാതൊന്നിളകിച്ചുമന്ത സമയം

തുച്ചങ്ങമേന്തി സപയം

നില്ലാതായവനെത്തുലച്ച ഭഗവാൻ

പാലിക്കണം കാന്തനെ

211

നില്ലാതാം കലികാല സംബിഖിലിഉം—

ചക്രം മഹാസങ്കം

തിക്കാം ഇണ, കിരാതവലാതക കാലേം—

ത്രേതം മഹാവിശ്വവം;

അക്കരലത്തയിക്കും കഴുതേരവരെ—

പ്രാലിക്ഷവൻ കല്പിയാ—

യിന്നോന്നും മഹിതിയിൽ പ്രിറക്ഷമജിതൻ
പാലിക്കുന്നും കാന്തനെ.

212

ക്ഷേഗിച്ചുചിയു മിഞ്ചന്തേള്ളുചു—

നീടാതിരിക്കുന്നാരു—

നാഡിച്ചായതിനാങ്കിഞ്ഞു വളരെ—

കാലം പ്രയതിച്ചവൻ,

വാഴിക്കളിളിളികാതെ ചെന്ന കരിശിൽ
തുണിക്കിടനീടിനോ—

രേഖാനുസ്ഥിയൻറു സർഗ്ഗജവിനെ
പാലിക്കുന്നും കാന്തനെ.

213

കാരാഗാരത്തിലാപ്പുടകളും മജിതനും

കാന്തനെന്നുത്തടിക്ക—

നോരാപ്പുരാണ സാക്ഷാത് പ്രതിയുടെ കളി—
ചെപ്പടിചെപ്പളിലാക്കാൻ,

പോരാടിക്കൊണ്ടുണ്ടും വലിയോര ശനിയാം
വാസനാരകത്തിനീങ്ങാൻ

മാരാരേ! ലേക്കസ്പൂഷ്മിതിലയമുള്ളവാ—
ക്കന്നതുക്കണ്ണിളിളിളി.

214

ഇവ പലപലവാക്കും ഭക്തിയുർക്കുണ്ടു് തൊല്പു—

ബേദവനിലയോര തുന്നും വാലുമില്ലുന്നവിന്നു;

അവളും ജിതനെയോത്തും കൊണ്ട് “സത്യഗ്രഹം”വും

ശിവപദമതിശാന്തം മുകിനാളാനുമാനതം. 215
സമാപ്തം.

— * —

രസികൻ ചുമ്പുകാളേറം.

ഒഗവള്ളത്		0	10
നടവംകൃതികൾ		1	4
വെണ്ണണികൃതികൾ	1_00 ഭാഗം	1	4
ടി	2_00 ഭാഗം	0	12
ടി	3_00 ഭാഗം	1	0
ടി	4_00 ഭാഗം	1	0
ഇതിഹാസപദ്ധതികൾ		0	4
ഉത്തരാധികാരിതം		0	12
ജാനകീപരിശയം		1	0
മലയാംകൊല്ലും		1	0

മാനേജർ

കംഗളോദയം അസ്സ് ,

മുഴീവപ്പേരുൾ.